

ten met hun meisjes, hun coco-tjes en chi-chitjes de molens beklimmen en de reine avondlucht doen trillen met hun zang van jeugdig leven; als er soms een overmoedige van hen in een der rechtopstaande molenwieken klautert en wuift naar het onder hem liggend Parijs, dan wordt het mij zonderling te moede als ik denk hoe ook deze dingen plaats zullen maken voor de groote huizen van zandsteen gebouwd, met electriche liften en vergulde „grilles”, met balconen en marquises, nieuw en akelig en hard en zonder eenige bekooring. En als dan, zooals in de teekening van de Rue Girardon, aan de eene zijde de molens rustig staan te droomen en aan den anderen kant groote stellingen verrijzen, voor opbouw der moderne hôtels, dan voel ik maar al te goed dat het laatste uur voor Montmartre heeft geslagen.

Dan luidt de groote „Savoyarde”, de klok van de Sacré Coeur en grootste klok in Frankrijk als een doodsklok over de Butte. Zou de Chevalier de la Barre het hooren, wiens standbeeld daar staat en zou menigeen zich niet keeren in zijn graf als hij wist hoe hier sloopershanden het vaderland der vie de Bohème vermoorden gaan? Daar sta ik dan en overzie van hier

heel Parijs — ginds de Eiffeltoren en het groote wiel, de dubbeltorens van Notre Dame en van St. Sulpice, de dom van het Panthéon en Sorbonne, het Hotel de Ville, de Tour St Jacques, Hotel des Invalides, Institut de France en als fijne naalden in de avond-schemering verweg de colonnes Juillet en Vendôme. En aan de achterzijde van de Butte ligt Clignancourt, de geheele fabrieks-

buurt van Clichy tot Aubervilliers in rook en smook omhuld uit honderden schoorsteenen. Dan daal ik stil de trappen af van de Rue Müller en als ik beneden ben zie ik voor de laatste maal naar boven. Het is dâar, dat in een groote nis der Basilique een reusachtig wit Christusbeeld de armen spreidt over de stad en het late licht schittert op zijn gouden hart.

En als later op den avond de wieken van de molen de la Galette zich scherp afteekenen tegen het maanlicht, dan dwalen de Muset-

tes en Rodolphe's, de Marcel's en bleeke Mimi's weer rond in zoet gemijmer en gefluister en klinkt een lieve stem die zingt:

„Allez où vont nos libertés
Allez où va notre jeunesse”.....

* * *

Het Eksternest,
Laren, N.-H., 1915.

RUE GIRARDON.